

Když jsem kdysi dávno oslovil nevěřícího kamaráda a řekl jsem mu něco „duchovního“, zdvořile mě odmítl. Po delší době jsem zkusil oslovit dalšího. Výsledek byl stejný.

Můj závěr se shodoval s tím, co jsem slýchal od ostatních křesťanů: „Nevěřící lidé u nás nechtějí slyšet!“

V 90. letech minulého století se zdálo, že nastává průlom! Někteří nevěřící lidé vstoupili do křesťanského prostředí a někteří i uvěřili! „Jo, to byly devadesáté roky,“ říkávalo se pak.

A mezi věřícími se opět usadil pocit, že „Nevěřící u nás nechtějí slyšet!“

Po čase jsem začal pravidelně chodit do jednoho sekulárního zájmového klubu.

S tamními přáteli jsem začal experimentovat na poli sdílení vlastního života s Ježíšem a evangelia. Po pár letech mě napadlo ohlédnout se. Jaké bylo moje překvapení, že těch, kdo se aspoň jednou objevili na mém Discovery, jsem pak napočítal víc než třicet!

Závěr tohoto pozorování? Apoštol Pavel to říká velmi jasně: *Toto však vězte:*

Kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet;

a kdo štědře rozsévá, bude také štědře sklízet.

2. Korintským 9,6

Dneska jsem si jistý, že čím víc budou čeští křesťané efektivně sdílet živého Ježíše a Dobrou zprávu o NĚm, tím snazší zakrátko bude pro naše lidi Ho přijmout.